

РЕШЕНИЕ

№ 24988

гр. София, 27.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7076** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.75 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е жалба на Д. И., гражданин на Т., срещу РЕШЕНИЕ №7289 от 27.06.2024г. на Председателя на Агенцията за бежанците, с което на основание чл.75, ал.1 т.2 и т.4 от ЗУБ вр. с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

По изложените в жалбата съображения – се моли да се уважи същата. На първо място се твърди, че ответникът е нарушил задълженията си по чл.75, ал.2 от ЗУБ и чл.35 и чл.36 от АПК като е провел формално и повърхностно интервю. Не е изяснил относимата фактическа обстановка и е игнорирал посочените от лицето факти. С това не е достигнал до констатацията, че е налице основателен страх от преследване по причини на политическо мнение и принадлежност към определена социална група, което по чл.8, ал.1 от ЗУБ е основание за предоставяне на закрила. Не е съобразена и нормата на чл.8, ал.2 от ЗУБ, че преследването може да се осъществи по приписано или вменено политическо мнение, след като лицето е било набелязано като привърженик на Г. без значение, че не е част от движението ФЕТО. Подчертава се, че разказаната бежанска история разкрива белезите на типичното преследване срещу привърженик на Г. съгласно модела, наложен от турските власти при неуспешния опит за преврат през 2016г., който опит се налага и понастоящем и представлява уволнение от държавна служба, лишаване от право на работа, арест, обвинение и т.н.. Посочено е, че ответникът е бил длъжен да оцени бежанската история съобразно чл.4 §.4 от Директива 2011/95, съгласно която норма „факта, че молителят е бил

преследван или вече е понесъл тежко посегателство, или е бил обект на директни заплахи за подобно преследване или подобно посегателство, е сериозен признак за основателни опасения от преследване или от реален риск да понесе тежко посегателство освен, ако съществуват достатъчни основания да се смята, че такова преследване или тежко посегателство не би се повторило“. Допълнено е, че в бежанската история има и индивидуални елементи, които засилват рисковия профил на лицето /вкл. посегателствата да продължат/, тъй като се касае за бивш полицай, потребител на мобилно приложение Bu Lock, държател на банкова сметка в Asya Bank и т.н.. С оглед изложено се твърди, че е нарушена нормата на чл.73 от ЗУБ молбата да се разгледа индивидуално, обективно и безпристрастно. За неправилен се приема извода на ответника, че се касае за икономически мигрант, защото трудностите в препитанието му са именно следствие от двугодишно преследване. Сочи се, че не е съобразена и актуална информация за Т. конкретно за движението на Г., което да позволи адекватно тълкуване на фактите от бежанската история. Подчертава се, че това движение е обявено за терористична организация след опита за преврат през 2016г. като има уволнени над 130 000 държавни служители, 101 000 са арестувани, 332 484 са задържани. Съответно към м.07.2023г. са осъдени 122 632, а 97 139 са оправдани. Твърди се, че десетки хиляди продължават да бъдат подлагани на несправедливи съдебни процеси и произволно лишаване от свобода. С оглед на това пребиваването на жалбоподателя в Т. е свързано с изключително висок риск от тежки нарушения на правата му, поради което спрямо него са налице основанията за закрила по чл.8 или по чл.9 от ЗУБ. Допълва се, че с оставяне в сила на решението ще бъде нарушен именно принципа „забрана за връщане“, закрепен в чл.4, ал.3 от ЗУБ и съответно ще бъде основание за осъдителни решения срещу България в ЕСПЧ. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.П..

Ответната страна, чрез юрк.К. ,оспорва жалбата като неоснователна и моли за нейната отмяна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ И ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 10.07.2024г. по отношение на връчване от 05.07.2024г. е в срок, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка се съобразява, че производството пред ответника е започнало по молба за международна закрила вх.№В-13-1515 от 19.12.2023г. от Д. И., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Т., кюрд, женен с ЛНЧ [ЕГН], които данни са установени от лична карта.

Посочено е, че чуждият гражданин е напуснал Т. на 23.10.2023г. нелегално като след преминаването на границата се е предал, крайната му цел на пътуване е била Германия. Мотивира молбата си с проблемите, които има в Т.. По време на интервюто споделя, че е бил полицай през 2016г., когато е направен опит за преврат и още 4 месеца след това, докато бил уволнен. Оспорил без резултат уволнението. През февруари 2017г. бил задържан и останал в затвора 27 месеца. Било му забранено да работи в държавния сектор и да напуска страната. Съпругата му също претърпяла рестрикции. Били разпитвани защо имали сметки в Asya Bank, както и той дали не е член на движението ФЕТО, също е бил разпитван за мобилното приложение „Байлок“. При тези обстоятелства е бил сметнат от правителството за член на организацията на

Г.. Споделено е от кандидата, че след свидетелските показания на лицето Г. повече от 200 000 хора са били уволнени и обвинени. Посочил е, че делото, по което е бил задържан продължава и ако се върне ще бъде задържан и ще отиде в затвора. Ответникът е описал представените от лицето документи – заповед за арест от 22.11.2016г., касационна жалба, уведомление от Върховната касационна прокуратура, документ от наказателния съд в М., копие от въззивно решение, решение по спорна съдебна администрация, заповед за арест, решение за служебно прекратяване на арест, документ от Министерство на правосъдието на Г., справка от интернет на централна група за помощ и др. Въз основа на тях ответникът е определил документите като такива с ниска степен на относимост към бежанската история, включително и защото са отпреди 6 години. Отделно е маркирано, че в представения документ - заповед за арест от 22.12.2016г. е посочено, че след снемане на обяснения лицето е освободено, но не са изложени причините, поради които е напуснал Г.. Съответно в документа на ВКП е описано, че е подал възражение срещу осъждането си с решение №2017/130 по дело 2020/138 от 08.09.2020г... Посочено е, че лицето не е представило нито едно доказателство относно бежанската си история за обвинения, арести и присъди по политически причини. С оглед това е прието, че не се установяват факти, които да обуславят предоставяне на бежански статут по чл.8, ал.1 от ЗУБ. Не са установени основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Ответникът е констатирал, че няма и преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ, изразяващо се в нарушаване на основни права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторност. Визирал е, че действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, наказателно преследване или наказание, които са непропорционални или дискриминационни. Прието е, че заяветата от молителя причина за напускане на Г. се изразява във финансови проблеми и не може да бъде мотив за закрила. Също така е възприето, че лицето не е имало намерение да подаде молба за закрила. Целта му е била да достигне Германия при двамата му братя, поради което е искал по-добър живот, а не закрила. Посочено е, че съгласно Наръчника по процедури и критерии на ВКБООН мигрантът е лице, което доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Конкретно подобна хипотеза се установява, защото лицето не е искало да работи нелегално, което работа е била по-ниско платена, искало е да отиде в Германия и за да продължи образованието си като следва археология. Визирано е, че лицето е можело да остане в Г. и да изчака завършването на процеса срещу него, но вместо това е предпочел да решава финансовите си проблеми. Сочил се, че няма и преследването по чл.8, ал. 2-5 от ЗУБ, като и риск от бъдещо такова. За молителя се установяват положителни предпоставки и липсват отрицателни такива по чл.8, ал.7 и ал.8 от ЗУБ. Няма членове от семейството с бежански статут. На следващо място е направен извода, че не са налице и предпоставките по чл.9, ал.1 от ЗУБ. В т.1. и в т.2 е предвидено хуманитарен статут да се предоставя на чужденец, която не отговаря на изискванията за статут на бежанец, но може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства или унижително отнасяне или наказание. Подчертава се, че заявените причини за напускане на страната не се приемат за достатъчни, че срещу лицето е имало наказателно преследване за престъпление, за което националният закон предвижда

смъртно наказание или екзекуция. Няма данни, че лицето е застрашено от изтезание, нечовешко или унизително отношение. Визирано е, че актуалната обстановка в Т., видно от справка №ЦУ -797 от 08.03.2024г. на Дирекция МН дейност, регламентира Т. като конституционна Република с изпълнителна президентска система и 600-местен еднокамерен парламент. Конституцията предвижда свобода на вътрешно движение, пътуване, емиграция, но правителството ограничава тези права като на някои лица се ограничава пътуването в чужбина, които лица са свързани с движението Г.. Има анализ на социално-икономическата обстановка за наличието на инфлационни процеси, за отражението на земетресението. С оглед това е направен извода, че не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл.9, ал.1-3 от ЗУБ за лицето при завръщането му в Т., поради което молбата за закрила в цялост е приета за неоснователна.

Представени са от жалбоподателя допълнително съдебни документи л.125 и сл. като решение на съда в М. на л.141, л.132, видно от което жалбоподателят е осъден на шест години и шест месеца за членство в терористична организация.

Дадени са обяснения от лицето, че престъпленията, за които е обвинен са свързани с това, че е имал сметка в банка, която впоследствие е счетена, че е била на организацията на Г.. За това, че е работел като счетоводител във фирма, която е била свързана с организацията също е бил обвинен за съпричастност към движението на Г.. За това, че е бил набеден, че е използвал посоченото мобилно приложение без да е ползвал същото. Следствие на това не само той, но и жена му и синът му са застрашени.

В съдебното производство по искане на жалбоподателя е представен конкретен доклад за отношението на турските власти към движението Г. №ЦУ-2034 от 30.09.2024. на л.192.

Представена е справка №ЦУ-2017 от 27.08.2024г. на л.183 общото състояние в страната по произход.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Ответникът като орган, имащ по чл.75 от ЗУБ правомощието да се произнесе по молбата за закрила е постановил валиден административен акт.

Съдът споделя довода на защитата за допуснати съществени процесуални нарушения. На първо място не е изготвена и обсъдена подробна справка във връзка с отношението на турските власти към организацията ФЕТО. Подобна справка е представена по настояване на оспорващия едва в съдебно заседание. Видно от същата „турското правителство продължава да задържа и арестува турски граждани, както и пребиваващи в Т. чужди граждани, за предполагаеми връзки с ФЕТО или по подозрения, свързани с тероризъм, често въз основа на оскъдни доказателства и при минимално надлежна процедура“.

Следва да се има предвид, че твърденията на жалбоподателя са свързани именно с това, че няма никакви конкретни доказателства за съпричастност към тази организация, че единствено е имал сметка в конкретна банка и е ползвал конкретно мобилно приложение.

Съдът приема, че не са обсъдени посочените обстоятелства, свързани с професията на лицето полицаи, като пред настоящата инстанция са представени освен доклада и нови конкретни доказателства, които не следва да се обсъждат за първи път. Същите имат отношение към споделената бежанска история. Видно от интервюто на л.91 и сл. лицето не оспорва, че иска да отиде в Германия, където има двама братя, но мотивира

причините с факта, че в Т. повече не може да живее, поради осъщественото преследване. Бил е полицаи през 2016г., уволнен през 2017г., поради обвинение за връзки с движението ФЕТО. Има забрана да работи, да напуска страната, отказва му се социална помощ. Тези твърдения не са разгледани, като вместо това ответникът е констатирал, че документите са с ниска степен на относимост вкл. и защото са отпреди шест години, поради което де факто изобщо не ги е анализирал, което съдът намира за съществено процесуално нарушение. Не е направен никакъв анализ на тях вкл. и в светлината на представената едва през настоящата инстанция подробна справка. Недопустимо е за първи път в съдебното производство да се разглеждат и анализират представените конкретни доказателства. Същите имат относимост към причината, изложена в бежанската история на лицето. Освен, че са относими и по време са актуални. В тази връзка съдът не споделя извода, че са отпреди 6 години. Касае се за обвинение и постановена присъда с решение от 23.09.2021г., но оспорено, чиято жалба е отхвърлена от въззивния, а впоследствие и от касационния съд /л.27/ последно с акт от 13.12.2022г..От друга страна -видно от решението за осъждане, представено в цялост в съдебното производство, на лицето за участието му във въоръжена организация –л.132 чрез използвана програма Байлок, депозиране на пари в конкретна банка, преводи към организацията, участие в организирани срещи според показания на анонимен свидетел -му е наложено наказание лишаване от свобода от 6 години и 6 месеца. Няма в справката данни какво е отношение към лицата, изтърпяващи наложените наказания в местата за лишаване от свобода за посоченото престъпление.

От друга страна видно от решението за отхвърляне на въззивната жалба на л.41- „има конкретни доказателства, показващи наличието на силно подозрение в престъпление“. На база на тези данни е трябвало ответникът да направи извода дали няма преследване, поради приписано политическо мнение, именно с оглед констатираните в доклада случаи на осъждания при оскъдни доказателства и при минимално надлежна процедура. Видно от чл.8, ал.2 от ЗУБ за предоставянето на статут по ал. 1 е без значение обстоятелството дали чужденецът изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Следователно – наличието на обвинение, впоследствие и присъда не освобождава ответника от задължението му да направи анализ на представените документи. Същите е следвало да се ценят въз основа на конкретната обстановка в държавата по произход и отношението на властите към посочената организация.

Така видно от представения нов конкретен доклад „в годините след опита за преврат от 2016г. се извършва мащабна чистка на държавните институции, уволнявайки или отстранявайки повече от 100 000 служители в публичния сектор, включително учители и съдии, които са обвинени във връзки с движението на Фетуллах Г.. В доклада е посочено, че профилите, които са особено застрашени от неблагоприятното внимание от страна на властите, включват на първо място военни, полицаи, служители в съдебната система и дипломати и на второ, медийни служители, учители, свързани с академичните среди лица и защитници на правата на човека. Друг източник съобщава, че когато (предполагаемите) гюленисти са подложени на наказателно преследване, турските власти се съсредоточават първо върху военни служители, след това върху полицаи, след това върху хора с юридическа професия и т.н. Не е съобразено именно това, че лицето е полицаи.

Следователно – формалното обсъждане на бежанската история, необсъждането на конкретните доказателства като изключването им с мотива, че са с ниска степен на относимост, прави решението процесуално незаконосъобразно, поради което следва да се отмени. Съответно преписката да се върне за ново разглеждане с обсъждане както на новопредставените доказателства, така и на данните в доклада.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 47-ми състав,

РЕШИ:

По жалба на Д. И. гражданин на Т.

ОТМЕНЯ като процесуално незаконосъобразно РЕШЕНИЕ №7289 от 27.06.2024г. на Председателя на Агенцията за бежанците, с което на основание чл.75, ал.1 т.2 и т.4 от ЗУБ вр. с чл.8 и чл.9 е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на административния орган за повторно произнасяне съобразно указанията в мотивите.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок, подадена чрез АССГ пред ВАС от получаването на съобщенията.

СЪДИЯ